

دستگیری و جریمه کارگران ممنوع!

مدتی است که کارگران ناز نخ تبریز در حال مبارزه برای طلب کردن خواسته‌های خود هستند. تامین شغلی و حقوق‌های به تعویق افتاده دو خواست مهم کارگران را تشکیل می‌دهد. با واگذاری کارخانه ناز نخ به بخش خصوصی، کارخانه از سوی مدیریت جدید پس از مدتی تعطیل اعلام شد و کارگران با وجود طلب بزرگی که از کارفرما داشتند بیکار شدند. اخیراً نیز کارگران تحرک اعتراضی گسترده‌ای برای حصول حقوق خود داشته‌اند.

در اعتراضات اخیر کارگران نازنخ در مقابل استانداری، یکی از کارگرانی که در سال ۸۱ در همین محل دستگیر شده بود، شرکت داشت. این کارگر از جمله گفت: "در سال ۸۱ به دنبال عدم دریافت ۸ ماه حقوق در آن زمان، کارگران نازنخ در مقابل استانداری قزوین تجمع کرده بودند که این تجمع، مطابق معمول، با حضور نیروهای انتظامی و برخورد فیزیکی مواجه شد، بدون آن که کوچکترین گرهی از مشکل این کارگران باز شود." این کارگر می‌افزاید: "در روز برگزاری تجمع اعتراض آمیز، کارگران فحاشی نکرده و هیچ‌گونه درگیری ایجاد نکردند، بلکه تنها و تنها حقوق معوقه خود را خواستار بودند." او سپس می‌گوید که: "پس از ضرب و شتم کارگران، ۴ کارگر بازداشت شدند که ۲ روز در اطلاعات استان و ۱۵ روز در زندان چوبین زندانی بوده و پس از آن، به ۵۰ ضربه شلاق و ۲۰۰ هزار تومان جریمه نقدی محکوم شدند." این کارگر که یکی از بازداشت‌شدگان بوده آخر سر می‌گوید: "حقوقمان را که نگرفتیم بماند، بلکه هنگامی که برای استیفای حقوق از دست رفته خود به استانداری مراجعه کردیم، زندانی هم شده و به جمع سابقه داران پیوستیم."

اتفاقی که دو سال پیش در ناز نخ تبریز روی داد، چندی پیش نیز در فومنات به وقوع پیوست و کارگران نساجی فومنات را هدف آماج دولت سرمایه داران و نیروی نظامی اش قرار داد و تازه علاوه بر دستگیری، چند کارگر هم زخمی شدند که راهی بیمارستان گردیدند. آنجا هم انگیزه اعتراض کارگران همین دستمزدهای معوقه و تامین شغلی بود. اما اگر کسی بخاطر دستمزدهای معوقه باید راهی زندان و یا جریمه شود نه کارگران که تنها حق خود را خواسته‌اند بلکه سرمایه دارانی هستند که این حق طبیعی و مسلم کارگران را از آنها دریغ کرده‌اند و مقامات و دست اندرکاران حکومتی که مسئول این وضعیت و عامل سرکوب کارگران و مردم هستند. نباید اجازه داد که هیچ‌تک مبارزه کارگری با دستگیری، خشونت و یا جریمه کارگران مواجه شود. در مقابل جهنمی که سرمایه داران آفریده‌اند، اعتراض و اعتصاب حق طبیعی کارگران در دفاع از معیشت و زندگی آنها است. در ماههای اخیر اعتراضات کارگری گسترش پیدا کرده است. همبستگی و اتحاد در میان کارگران بطور چشمگیری افزایش یافته است. روحیه اعتراضی بسیار بالاست. کارگران از قبل التیماتوم می‌دهند و سر موعدی که تعیین کرده‌اند اعتصاب و اجتماع اعتراضی شان را شروع می‌کنند. اعتصاب و مبارزه کارگران بعضاً تا چند هفته ادامه می‌یابد. کارگران اعتراض را به وسط خیابان می‌کشانند و در جلب حمایت مردم و پشتیبانی بین المللی موفق می‌شوند. و اینها همه نشان می‌دهد که کارگران پایان دوره ای را که جمهوری اسلامی به زور پاسدار و زندان مرعوبشان می‌کرد و اعتصابشان را در هم می‌شکست، مدت‌هاست اعلام کرده‌اند. ابتکار عمل دارد به دست کارگران می‌افتد و این نیروی متحد کارگران است که باید به جمهوری اسلامی بفهماند که دست درازی به روی کارگر و اعتصاب و اعتراض ممنوع باید گردد!

آزادی، برابری، حکومت کارگری

مرگ بر جمهوری اسلامی سرمایه داران

زنده باد جمهوری سوسیالیستی

حزب کمونیست کارگری ایران

۱ مارس ۲۰۰۵، ۱۱ اسفند ۱۳۸۳